

Sygn. akt: IX C 277/15 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2016 r.

Sąd Rejonowy w Opolu IX Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Izabela Stasikiewicz
Protokolant:	sekr. sądowy Sylwia Kluczny

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2016 r. w Opolu

sprawy z powództwa Z. W., G. W.

przeciwko (...) Sp. z o.o. w O.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej (...) Sp. z o.o. w O. na rzecz powoda Z. W. kwotę 200 zł (dwieście złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 9 lutego 2015r. do dnia 31.12.2015 r. oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1.01.2016 r. do dnia zapłaty

II. zasądza od pozwanej (...) Sp. z o.o. w O. na rzecz powódki G. W. kwotę 200 zł (dwieście złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 9 lutego 2015r. do dnia 31.12.2015 r. oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1.01.2016 r. do dnia zapłaty

III. dalej idące powództwo oddala

IV. zasądza od powodów na rzecz pozwanej kwoty po 308,50 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IX C 277/15

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 9 lutego 2015 r. G. W. i Z. W. wniesli o zasądzenie na rzecz powodów solidarnie od pozwanego (...) Sp. z o.o., w O. kwoty 2.159 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto powodowie wniesli o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, iż powodowie zawarli z pozwanym umowę nr (...) o uczestnictwo 2 osób w imprezie turystycznej w Turcji w terminie od 2014-05-05-2014-05-18 r. z zakwaterowaniem w hotelu (...)+. Wobec nienależytego wykonania umowy jeszcze w trakcie pobytu powodowie złożyli reklamację z 28.05.2014 r., podnosząc nienależyte wykonanie umowy i wiele innych zaniedbań o charakterze higieniczno-cywilizacyjnym, co doprowadziło nie tylko do braku komfortu, ale dolegliwości i chorób. W zgłoszonej reklamacji zostało wyliczone odszkodowanie, a ponadto w związku z dalszymi niedogodnościami, które zostały opisane w odrębnej reklamacji z daty 16.07.2014 r., zostało sformułowane roszczenie o zadośćuczynienie. Pozwany nie kwestionując istotnych faktów

nienależytego wykonania umowy pakietowej w istocie zaoferował bon na kwotę 200 złotych. W tym stanie rzeczy wystąpienie na drogę sądową jest zasadne i konieczne.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

Pozwany podniósł, że prawdą jest, że powodowie zawarli z pozwanym umowę o świadczenie usług turystycznych, której przedmiotem był pobyt powodów w terminie od 4 do 18 maja 2014 r, w czterogwiazdkowym hotelu (...) w Turcji. Po przybyciu na miejsce, powodowie zostali zakwaterowani w hotelu osobiście przez nich wybranym, w pokoju odpowiadającym umowie. W ocenie pozwanego umowa o świadczenie usług turystycznych zawarta z powodami została wykonana w sposób należyty. W szczególności zaś nie stracili oni żadnej z przewidzianych dób hotelowych, a program wycieczki został w całości zrealizowany. W postępowaniu reklamacyjnym, powodowie zarzucili pozwanemu jedynie jakość podawanych posiłków w hotelu, która w konsekwencji miała wywołać u nich zatrucie pokarmowe. Pozwany zaprzeczał aby posiłki podawane w hotelu (...) miały nie nadawać się do spożycia. Dodał, że powodowie nie wykazują również jakoby posiłki serwowane w trakcie imprezy turystycznej były niejadalne, nieświeże, źle przyrządzane, czy serwowane sprzecznie z zasadami sztuki gastronomicznej. Przede wszystkim zaś powodowie nie wykazali związku przyczynowo- skutkowego o charakterze adekwatnym pomiędzy występującymi u nich dolegliwościami, a rzekomym podawaniem w hotelu nieświeżych potraw Załączone przez powodów fotografie posiłków pochodzą z późniejszych dni (10 maja) niż zdjęcia przedstawiające przebieg choroby powodów. Powodowie nie udowadniają również, że to spożywanie posiłków w hotelu, a nie ogólna zmiana flory bakteryjnej w obcym kraju i innym klimacie, spowodowało u nich problemy żołądkowe. Pozwany podniósł, że u żadnych innych gości hotelu (...) nie wystąpiły podobne dolegliwości, w tym u jego rezydentki, która niejednokrotnie stołowała się w w/ w obiekcie, również w trakcie pobytu w nim powodów. W przypadku zaobserwowania podawania takich posiłków, powodowie winni byli również wezwać odpowiednie służby sanitarno- epidemiologiczne, które mogłyby potwierdzić ich ewentualne przypuszczenia co do serwowania nieświeżych potraw. Pozwany zaprzecza ponadto jakoby powodowie mieli zgłaszać swoje zastrzeżenia jeszcze w trakcie trwania imprezy turystycznej. Nieprawdą jest, że w trakcie pobytu złożyli reklamację, skoro zakończył się on dnia 18.05.14r., a reklamacja datowana jest na 28.05.14r. Również miejsce jej sporządzenia (W.) wyraźnie wskazuje., że została złożona dopiero po zakończeniu imprezy. W świetle takich okoliczności sprawy, po stronie powodów nie powstało jakiegokolwiek roszczenie o obniżenie ceny imprezy turystycznej, czy zadośćuczynienie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powodowie G. W. i Z. W. zdecydowali się na podróż do Turcji z biurem (...) sp. z.o.o. w O..

Ostatecznie powodowie wybrali ofertę wypoczynku w B.. Umowa imprezy turystycznej została zawarta przez powodów w dniu 21 maja 2014 r. i zawierała przelot samolotem z W. do B. w dniu 5 maja 2014 r. oraz powrót z B. do W. w dniu 18 maja 2014 r. Do dyspozycji powodów miało być przygotowane zakwaterowanie w pokoju dwuosobowym, z zapewnionym wyżywieniem all inclusive w hotelu (...). Powodowie zapłacili łącznie za imprezę dla dwóch osób kwotę 4.318,00 zł.

Przedłożona stronie powodowej oferta wczasów, w hotelu (...) posiadała standard czterech gwiazdek + (kategoria oficjalna 4).

Dowód:

- dokument podróży k. 5

Po przyjeździe na miejsce wypoczynku powodowie nie zastali w hotelu (...) niezgodności w porównaniu z tym, na co zdecydowali się wybierając tą konkretną ofertę. Jednak podczas jednego z posiłków, jedzenie serwowane gościom było zepsute, nieświeże i odgrzewane. Zastrzeżenia budziła również kwestia wydawanych napoi przygotowywanych wcześniej.

Powodowie podczas pobytu doznali niestrawności i zatrucia pokarmowego.

Dowód:

- zeznania powoda Z. W. e-protokół k.145
- zeznania powódki G. W. e-protokół k.145

Powodowie zgłosili zastrzeżenia dotyczące jakości serwowanych posiłków i zatrucia pokarmowego rezydentce pozwanej. Zaproponowano im zmianę hotelu bez żadnych dodatkowych opłat. Powodowie skorzystali z tej możliwości. Po zmianie hotelu nie było zastrzeżeń ze strony powodów.

Dowód:

- zeznania powoda Z. W. e-protokół k.145
- zeznania powódki G. W. e-protokół k.145
- zeznania świadka J. S. k.100

Dnia 28.05.2014r. powodowie złożyli na adres siedziby pozwanej reklamację, wskazując zarazem szczegółowo opisane przyczyny i niezadowolenia z imprezy turystycznej. Do najważniejszych należy zaliczyć: jakość posiłków, zepsute i nieświeże jedzenie. Pismem z dnia 27.06.2014r. pozwana w ramach rekompensaty za niewykorzystany nocleg oraz kolację w dniu 04.05.2014r. zaproponowała skorzystanie z bonu wakacyjnego o wartości 200zł/rez. Wskazała także na całkowitą poprawność i prawidłowość obsługi gastronomicznej imprezy.

Dowód:

- reklamacja z dnia 28.05.2014r. k.6-7
- decyzja z dnia 27.06.2014r. k.8-9

Powodowie w dniu 16.07.2014r. złożyli odwołanie od decyzji pozwanej wzywając o ponowne rozpatrzenie ich reklamacji.

Pozwana podtrzymała swoje stanowisko i wyjaśnienia.

Dowód:

- odwołanie z dnia 16.07.2014r. k.10
- decyzja z dnia 20.08.2014r. k.11

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Strony łączyła umowa o organizację usługi turystycznej.

W sprawie bezspornym jest, iż powodowie G. W. i Z. W., uczestniczyli w imprezie turystycznej przygotowanej przez pozwaną (...) Sp. z o.o. w O. w hotelu (...) w B. (Turcja) w terminie od dnia 5 maja 2014 r. do dnia 18 maja 2014 r. Ponadto spór nie obejmował tego, że w ramach usługi powodowie mieli otrzymać do swojej dyspozycji pokój dwuosobowy oraz świadczenie w wyżywieniu (...) inclusive. Między stronami nie było także sporu, że powodowie zapłacili łącznie za imprezę turystyczną kwotę 4.318,00 zł. Kwestią sporną między stronami pozostawało natomiast ustalenie wysokości należnego powodom zadośćuczynienia w związku z warunkami panującymi w hotelu tj. jakością

serwowanych posiłków i zatruciem pokarmowym, którego doznali, a tym samym czy pozwana jako organizator imprezy turystycznej istotnie nienależycie wykonała zobowiązanie umowne i odpowiada z tego tytułu za zmarnowany urlop.

W niniejszym postępowaniu Sąd był zobligowany do oceny materiału dowodowego w postaci dokumentów, ale też osobowych źródeł dowodowych w postaci przesłuchania strony powodowej i świadka J. S.. Sąd oceniając wszystkie dowody kierował się treścią art. 233 §1 k.p.c. który stanowi, że sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału, kierując się doświadczeniem życiowym i zasadami logicznego wnioskowania.

Zdaniem Sądu wszystkie zgromadzone w sprawie dokumenty stanowiły wiarygodny materiał dowodowy, będący podstawą ustalenia niewątpliwego stanu faktycznego. Co do ich rzetelności Sąd nie miał zastrzeżeń.

Sąd był również zobligowany do oceny osobowych źródeł dowodowych w postaci dowodu z przesłuchania powodów różniąc się jednak z powodami odnośnie wysokości należnego im zadośćuczynienia z przyczyn o których będzie mowa w dalszej części rozważań.

Zgodnie z art. 16 b ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych, jeżeli w trakcie imprezy turystycznej klient stwierdza wadliwe wykonywanie umowy, powinien niezwłocznie zawiadomić o tym wykonawcę usługi oraz organizatora turystyki, w sposób odpowiedni dla rodzaju usługi. Niezależnie od zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, klient może złożyć organizatorowi turystyki reklamację zawierającą wskazanie uchybienia w sposobie wykonania umowy oraz określenie swojego żądania, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia zakończenia imprezy. W wypadku odmowy uwzględnienia reklamacji organizator turystyki jest obowiązany szczegółowo uzasadnić na piśmie przyczyny odmowy. Jeżeli organizator turystyki nie ustosunkuje się na piśmie do reklamacji, w terminie 30 dni od dnia zakończenia imprezy, a w razie reklamacji złożonej w trakcie trwania imprezy turystycznej w terminie 30 dni od dnia zakończenia imprezy turystycznej, uważa się, że uznał reklamację za uzasadnioną.

Należy stwierdzić, iż powodowie w przypisanym terminie 30 dni złożyli reklamacje. W trakcie pobytu wszelkie nieprawidłowości zgłaszali rezydentowi. Pozwany umożliwił powodom zmianę warunków zgodnie z prośbami powodów, zgłaszanymi w trakcie pobytu. Powyższa sytuacja świadczy jednoznacznie, jak wynika z materiału dowodowego w sprawie, że pozwana zapewniła powodom odpowiednie warunki, które mieli oni prawo oczekiwać w związku z wykupieniem imprezy turystycznej u pozwanego. Sąd ustalił bowiem, że jedzenie serwowane gościom nie było zepsute, nieświeże i odgrzewane podczas całego pobytu. Sytuacja opisana przez powodów miała charakter jednorazowy. Przedstawiony materiał dowodowy wskazuje na pojedyncze produkty spożywcze tj. brokuły czy pomarańcze. Zgromadzony materiał dowodowy nie potwierdza utrzymywania się opisanej sytuacji. Ponadto należy mieć na względzie, że niezwłocznie po tym jak powodowie zgłosili zastrzeżenia dotyczące jakości serwowanych posiłków i zatrucia pokarmowego rezydentce pozwanego, zaproponowano im zmianę hotelu bez żadnych dodatkowych opłat. Powodowie skorzystali z tej możliwości. Co więcej przesłuchiwany świadek wskazał, że inni turyści nie skarżyli się na tego typu objawy (zatrucie pokarmowe). Rezydentka korzystając z posiłków w tym hotelu nie miała żadnych dolegliwości ani zatruć.

W niniejszej sprawie organizator turystyki N. I. Sp. z.o.o w O. uwzględnił reklamację powodów proponując im rekompensatę za niewykorzystany nocleg oraz kolację w dniu 04.05.2014r. proponując skorzystanie z bonu wakacyjnego o wartości 200zł/rez . Powodowie jednak z tej formy rekompensaty nie skorzystali.

Zgodnie natomiast z art. 11 a ust. 1 w ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2004 r., Nr 223, poz. 2268 ze zm.) organizator turystyki odpowiada za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy o świadczenie usług turystycznych, chyba, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest spowodowane wyłącznie: działaniem lub zaniechaniem klienta, działaniem lub zaniechaniem osób trzecich, nie uczestniczących w wykonywaniu usług przewidzianych w umowie, jeżeli tych działań lub zaniechań nie można było przewidzieć ani uniknąć, albo siłą wyższą.

Przedmiotem regulacji powyżej przywoływanej ustawy są warunki świadczenia przez przedsiębiorców usług turystycznych na terenie kraju i za granicą. Ustawa ta wprowadza kategorię umów nazwanych - „umowę o świadczenie usług turystycznych”, przez którą należy rozumieć wszelkiego rodzaju usługi świadczone turystom. Usługa owa obejmuje w praktyce kilka różnych świadczeń traktowanych jednak jako jedno zobowiązanie. Konsekwencją takiej konstrukcji jest to, że za wykonanie wszystkich mieszczących się w ramach umowy świadczeń, pomimo, iż są one z reguły realizowane przez różne podmioty- odpowiedzialność wobec usługobiorcy ponosi jedynie organizator turystyki (art. 11 a ustawy). Z powyższego wynika szeroko zakreślony zakres odpowiedzialności organizatora, albowiem odpowiada on nie tylko za działania własne, ale również działania osób, z pomocą, których zobowiązanie wykonuje. Organizator imprezy turystycznej nie może zwolnić się z odpowiedzialności poprzez powołanie się na brak winy w nadzorze nad tymi osobami lub w brak winy w ich wyborze. Jediną podstawą prawną do wyłączenia jego odpowiedzialności jest wykazanie zaistnienia ściśle określonych w ustawie przesłanek egzoneracyjnych. Dodać należy, iż pozostałe przesłanki odpowiedzialności ex contractu, tj. 1. pojęcie niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, 2. szkoda szeroko rozumiana (uszczerbek majątkowy: rzeczowy i osobowy, uszczerbek niemajątkowy), 3. związek przyczynowy pomiędzy zdarzeniem a szkodą - regulowane są przez odpowiednie przepisy k.c.

W ustawowym katalogu usług turystycznych „impreza turystyczna” jest zdefiniowana jako obejmująca, co najmniej dwie usługi turystyczne tworzące jednolity program i objęte wspólną ceną, jeżeli usługi te obejmują nocleg lub trwają ponad 24 godziny albo jeżeli program przewiduje zmianę miejsca pobytu. W myśl art. 14 ust. 1 ustawy umowa o świadczenie usług turystycznych polegających na organizowaniu imprez turystycznych wymaga formy pisemnej i powinna zawierać określone postanowienia, których zakres został szczegółowo zakreślony w ustępie 2 tego przepisu. Ustawa nakłada jednocześnie na organizatora obowiązek szczegółowej informacji, co do zakresu, przedmiotu i treści poszczególnych świadczeń jeszcze przed zawarciem umowy, przy czym informacja ta powinna być doręczona w postaci dokumentu pisemnego, zrozumiałego i przystępnego. Dane zawarte w broszurach, folderach, katalogach czy innych formach ofert stają się elementem kontraktu z klientem, o ile nie będzie on zawierał odmiennych postanowień (art. 12 i 13).

W ustawie uregulowano m. in. w sposób szczególny zagadnienia związane z zawieraniem, wykonywaniem i rozwiązywaniem umów o świadczenie usług turystycznych, w tym prawo odstąpienia od umowy przez klienta w określonego rodzaju sytuacjach za zwrotem ceny, prawo do otrzymania nieodpłatnie świadczeń zastępczych tej samej jakości oraz do żądania odszkodowania (art. 11 a, 14 ust. 5 i 6 i art. 16 a). Jednakże z uwagi, iż regulacja tej kategorii umów nie jest wyczerpująca, to zgodnie z art. 11 ustawy w zakresie w niej nie unormowanym, znajdują do niej zastosowanie przepisy kodeksu cywilnego.

Ustawodawca mając na celu ochronę klienta imprezy turystycznej wprowadził ustawowe domniemanie odpowiedzialności organizatora za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umówionej usługi turystycznej. Tym samym, uczestnik imprezy dochodzący ochrony swoich praw z tego tytułu musi jedynie wykazać, że świadczenia objęte umową nie zostały wykonane albo zostały wykonane niezgodnie z jej treścią oraz że stanowiło to cause powstania po jego stronie szkody majątkowej lub niemajątkowej. Zakres okoliczności, za jakie odpowiada organizator turystyki musi uwzględniać wysoki miernik staranności, jakiego należy wymagać od profesjonalisty (art. 355 §2 k.c.).

Sąd zważył, iż strona powodowa nie wywiązała się w pełni z ciążącego na niej obowiązku dowodowego, wykazując zaistnienie przesłanek pozwalających na uwzględnienie żądania w zasadnej zdaniem Sądu części. Powodowie wykazali na czym polegało nienależyte wykonanie przez pozwaną (...) Spółkę z o.o. w O., zobowiązania umownego. Sytuacja ta miała jednak charakter jednorazowy oraz nie spowodowała znacznego obniżenia standardu oferowanej usługi. Ponadto zdaniem Sądu powodowie nie wykazali związku przyczynowo- skutkowego pomiędzy zepsutym jedzeniem a zatruciem pokarmowym. Sąd przychyliła się do stanowiska pozwanej, że należy mieć na uwadze zmianę flory bakteryjnej w obcym kraju i inny klimat, który mógł spowodować u powodów problemy żołądkowe. Nie jest niczym

nowym zatruciu pokarmowe w obranym przez powodów kierunku. Tzw. zemsta faraona to częsta przypadłość, która dotyka turystów spędzających urlop w Egipcie i innych krajach arabskich lub w Turcji. Dolegliwości żołądkowo-jelitowe, które objawiają się bólem brzucha, ostrą biegunką i wymiotami, dotyczą co drugiego urlopowicza, spowodowane są odmienną florą bakteryjną układu pokarmowego turystów. Osłabiony tą dolegliwością organizm jest bardziej podatny na groźne bakterie, które znajdują się w wodzie z kranu czy nieumytych owocach. W związku z tym, aby nie dopuścić do rozwoju choroby, należy przestrzegać szczególnie zasad higieny.

Sąd musiał rozważyć i stwierdzić w jakim stopniu pozwana jako organizator imprezy turystycznej istotnie nie wykonała lub nienależycie wykonała swoich zobowiązań, które wynikały bezpośrednio z umowy i w związku z tym jaką powinna ponieść odpowiedzialność z tytułu zadośćuczynienia za poniesioną przez powodów szkodą niemajątkową.

Sąd znalazł podstawy do tego, aby zasądzić na rzecz powodów odpowiednią kwotę tytułem zadośćuczynienia, jednak biorąc pod uwagę stan faktyczny sprawy należy powiedzieć, że w niższej wysokości niż dochodzona pozwem. Faktem jest bowiem, iż warunki w hotelu, gdzie zostali zakwaterowani powodowie, co zostało już wielokrotnie wskazane odpowiadały w pełni standardom, których mogliby oni oczekiwać. Powodowie przebywali w budynku hotelowym odpowiadającym ich wymaganiom. Ponadto w związku ze swoimi zastrzeżeniami zostali przeniesieni do innego hotelu. Jakość posiłków kwestionowana przez powodów była sytuacją jednorazową. Poza zastrzeżeniami odnośnie wyżywienia, nie mieli zastrzeżeń do pozostałych aspektów pobytu itp. Sąd nie zgodził się z twierdzeniami powodów, że zatrucie pokarmowe, którego doświadczyli było spowodowane działaniem bądź zaniechaniem pozwanej, bowiem twierdzenia te nie zostały udowodnione.

Pozwana przeprowadziła w sposób prawidłowy organizację miejsca imprezy turystycznej. Mając jednak na uwadze zastrzeżenia powodów co do jakości posiłku, który doprowadził do powstawania niekorzystnych odczuć w sferze psychicznej powodów. Sąd stwierdza, iż zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 2010 r. (III CZP 79/10) „przepis z art. 11 a ust 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych może być podstawą odpowiedzialności organizatora turystyki za szkodę niemajątkową klienta w postaci tzw. zmarnowanego urlopu”. Biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, należało stwierdzić, iż wystąpiła u powodów także szkoda o charakterze niematerialnym.

Wskazana okoliczność skutkowałą niekorzystnymi doznaniem powodów stojącymi w niezgodzie z normalnymi oczekiwaniami klienta w zakresie zrealizowania usługi w sposób, który pozwala na zrelaksowanie i odpoczynek.

Dlatego Sąd przyznał na rzecz każdego z powodów zadośćuczynienie za szkodę niematerialną w kwocie odpowiednio po 200 zł. Łącznie z tytułu zadośćuczynienia na rzecz wszystkich powodów kwotę 400 zł.

Natomiast dalej idące powództwo odnośnie zadośćuczynienia Sąd oddalił jako nieuzasadnione.

Orzeczenie w przedmiocie zasądzenia odsetek od dnia 9 lutego 2015 r. uzasadnia przepis z art. 455 k.c., stanowiący, że jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Natomiast stosownie do art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Należy stwierdzić iż możliwe jest liczenie odsetek ustawowych od dnia wymagalności roszczenia tj. dnia wniesienia pozwu 9 lutego 2015r.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia art. 98 k.p.c. Powodowie ulegli w niewielkiej części, zatem winni zwrócić pozwanej koszty zastępstwa procesowego wg stawki minimalnej od wskazanej wartości przedmiotu sporu.